FAŞİZME, TEKELCİLİĞE VE ŞOVENİZME, EMPERYALİZME KARŞI

TEK CEPHE

sayı:6 1 mark

DİB-AK YAYIN ORGANIDIR

UNUTMA, HAYKIR, HAYKIRT!

Askeri zındanlarda Cunta'nın işkence ve zulmüne karşı direnen DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk

BAŞTÜRK VE DİSK YÖNETİCİLERİNE ÖZGÜRLÜK !

12 EYLÜL FAŞİST DARBESİNİN BOY HEDEFİ DİSK'İN YÖNETİCİLERİ 6 AYI AŞKIN SÜREDEN BERİ ASKERİ ZINDANLARDA TUTULMAKTA, İŞKENCEDEN GEÇİRİLMEKTE, DIŞ DÜNYA İLE TÜM İLİŞKİLERİ KESİLMİŞ BULUNMAKTADIR. ULUSLARARASI SENDİKAL ÖRGÜTLERİN VE HATTA YABANCI PARLAMENTO HEYETLERİNİN HAPİSHANEDE DİSK YÖNETİCİLERİYLE BİZZAT GÖRÜŞME İSTEMLERİ BİLE BÜYÜK BİR CÜRETLE VE SUDAN BAHANELER UYDURULARAK REDDEDİLMEKTE, DİSK GENEL BAŞKANI ABDULLAH BAŞTÜRK VE MÜCADELE ARKADAŞLARI TAM ANLAMIYLA BİR ENGİZİSYON REJİMİ ALTINDA BULUNDURULMAKTADIR.

İlk olarak tutuklanmış bulunan 68 DİSK yöneticisi hakkındaki itiraz askeri mahkemece reddedilmiştir.

Bu arada DİSK yöneticilerine yapılan işkence ve zulmün dünya kamuoyuna yansıması üzerine, askeri cunta, insanlık dışı yeni bir baskıya başvurarak, televizyon ekranından bizzat Baştürk'e bu haberleri yalanlatmaya kalkışmıştır.

İlk olarak aynı işleme tabi tutulan eski İstanbul Belediye Başkanı Ahmet İsvan'ın televizyon kamerası önünde söylediği "beş gün, beş gece gözlerim bağlı sandalyede oturtuldum" şeklindeki sözleri ses bandında tahrif edilerek, İsvan'ın işkence iddialarını reddettiği biçiminde yayın yapılmıştır.

Daha sonra Baştürk de aynı şekilde televizyonda konuşturulmak istenmiştir. Ancak, Baştürk, 2,5 saat süreyle yapılan baskılara direnerek, kendisine sorguda işkence yapıldığını tekrarlamakta ısrar etmiştir. Baştürk'ün kendisine açıklama yaptıramayan askeri savcu, kukla bir askeri doktorun "işkence izine rast-

(Devamı 2. sayfada)

TÜRKİYE ABD'NİN SIÇRAMA TAHTASI OLUYOR!

Mart ayı sonunda Dışişleri Bakanı İlter Türkmen'in ABD'ye yaptığı seyahat, tam Başkan Reagan'a suikast yapıldığı günlere rastgelmiş olmakla beraber, Türkiye'nin ABD'nin hegemonyasına sokulmasında yeni bir adım olmuştur.

Her ne kadar önceden ileri sürüldüğü gibi Dışişleri Bakanı Haig tarafından Amerikan "Çevik Müdahale Gücü" için Türkiye'den somut bir istemde bulunulmamışsa da, genel olarak ABD'nin Körfez'e ilişkin plan-

(Devamı 2. sayfada)

TÜRKİYE'DE İNSAN HAKLARINI AYAKLAR ALTINA ALAN VE FAŞİST ASKERİ DİKTATÖRLÜĞÜ KURUMLAŞTIRMA AŞAMASINA GİREN EVREN CUNTASI, YURT İÇİNDE VE DIŞINDA TEPKİLERİN ŞİDDETLENMESİ KARŞISINDA YENİ BİR MANEVRA İÇİNDEDİR: "DEMOKRASİYE DÖNÜŞ TAKVİMİ"NDEN, "İKİ YIL İÇİNDE SEÇİMLERE GİTMEK"TEN, "İŞKENCECİLERİ KOVUŞTURMAK"TAN, "GÖZALTI SÜRESİNİ KISALTMAK"TAN SÖZ EDİYOR. BU, TÜM FAŞİST DİKTATÖRLERİN BAŞVURDUKLARI KLASİK OYALAMA, ZAMAN KAZANMA TAKTİĞİDİR. TÜRKİYE'NİN AVRUPA KONSEYİ'NDEN ÇIKARTILMAMASI İÇİN BU TAKTİKLERİN UYGULANMASINDA "İLERİCİ" BİLİNEN CHP'Lİ ESKİ PARLAMENTERLER BİLE ROL ALMIŞLARDIR. BU, CHP'Lİ KİTLELERE İHANETTİR. EVREN CUNTASI'NIN YIKILIŞINI HIZLANDIRMAK İÇİN ŞU 6 GERÇEĞİ UNUTMAMAK, HER YERDE HAYKIRMAK VE HAYKIRTMAK, HER İLERİCİNİN VE DEMOKRATIN GÖREVİDİR:

EVREN CUNTASI, DEMOKRASİ VE ÖZGÜRLÜK DÜŞMANIDIR:

Parlamentoyu feshetmiş, anayasayı ayaklar altına almış, demokratik örgütleri kapatmış, tüm haberleşmeyi sansüre tabi tutmuş, başta Anayasa Mahkemesi olmak üzere tüm yargı organlarını kukla haline getirmiştir. Beş generalin yasaları yarın "parlamenter faşizm"in anayasası olacaktır...

EVREN CUNTASI, BAĞIMSIZLIĞIMIZIN DÜŞMANIDIR:

Onu esasen Pentagon generalleri ve Wall Street beyleri iktidara getirmiştir. Bedelini de, Cunta, 24 Ocak Kararları'nı ve SİA'yı onaylamakla ödemiştir. Şimdi de, yurdumuzu ABD emperyalizmi için Ortadoğu'da sıçrama tahtası yapma hazırlığı içerisindedir. Vatanı parça parça satmaktadır.

EVREN CUNTASI, İŞÇİ SINIFIMIZIN DÜŞMANIDIR:

Tekelci sermayenin vurucu gücü Evren Cuntası'nın ilk yaptığı iş, işçi sınıfımızın siyasal ve sendikal örgütlerini kapatmak, yöneticilerini tutuklamak olmuştur. Toplu sözleşme ve grevleri yasaklamıştır. Şimdi de savunmasız kalan işçinin ekmeğine, aşına el uzatmış, talan etmektedir.

EVREN CUNTASI, TÜRKİYE HALKLARININ DÜŞMANIDIR:

Evren Cuntası devlete faşist ideolojiyi, ırkçı ve şoven anlayışı egemen kılmaktadır. Bizzat Evren, Hitler'e taş çıkartarak vatandaşları "kanlarına göre" tasnif etmektedir. Türkiye, her türlü şovenist ve ırkçı uygulamanın kol gezdiği bir "halklar hapishanesi" haline dönüşmüştür.

EVREN CUNTASI, İNSANLIK DÜŞMANIDIR:

12 Eylül'den beri 100 bin'e yakın insan askeri zındanlara atılmış, binlercesi işkenceden geçirilmiş, işinden edilmiştir. Yurt dışında olanlar bile, vatandaşlıktan atılarak, yurdundan ve ailesinden kopartılmaktadır. Türkiye, tarihin en korkunç tiranlıklarından birini yaşamaktadır.

EVREN CUNTASI, KÜLTÜRÜN, AYDINLIĞIN DÜŞMANIDIR:

Tüm ilerici yayınlar kapatılmış, tüm kitle iletişim araçları, tiyatrolar, sinemalar, kültür ve edebiyat yaşamı sansür ve baskı altına alınmıştır. Okullar, üniversiteler kışla haline dönüştürülmekte, tekelci sermayeye "robotlar" yetiştirecek bir eğitim sistemi oluşturulmaktadır

YORUM

İKİNCİ DÖNEME GEÇERKEN GÖREVLERİMİZ...

Türkiye'deki faşist askeri cunta, ezme ve tasfiye döneminden, adım adım, yeni düzeni kurumlaştırma aşamasına geçiyor...

Parlamentonun dağıtılması, siyasal parti faaliyetlerinin yasaklanması, devrimci sendikacılığın ezilmesi, basının, radyo-televizyonun resmi sansürün de ötesinde tam bir oto-sansür altına sokulması, askeri planda Pentagon'a, ekonomik planda Wall Street'e tam teslimiyet... Tüm bunlar, cuntanın programının birinci aşamasını oluşturmaktaydı. Nitekim, 12 Mart'ın 10. yıldönümüne rastlayan 12 Eylül'ün altıncı ayında, bu programın hemen tamamı gerçekleştirilmiştir. Tabii, emekçi kitlelerin yeni oluşturulan yapıyı daha net görür hale gelmeleri, işçi sınıfının siyasal ve sendikal örgütlerinin tabanlarının direnişe daha kararlı hale dönüşmeleri bahasına...

Birinci dönemde Evren Cuntası'nın halk düşmanı, vatan haini uygulamalarına karşı, dağıtılan parlamentoda temsil edilmiş siyasal partilerin yönetimlerinde tam bir teslimiyet gözlemlenmiştir.

Geçmiş dönemlerde "demokrasi" şampiyonluğunu elden düşürmeyen CHP'nin yönetimi bile, Cunta'yı destekleme konusunda bir AP ile, bir CGP ile yarış halinde olagelmiştir. Liderlerinin siyaset yapamaması ihtimalinin "parti içi iktidar" yanlılarınca yarattığı burukluk dışında, bu partilerin üst kesimleri, "Cunta'nın geçici yönetimi"ni ve "terörizme karşı mücadele"yi savunmak için, yol paralarını da ceplerinden ödeterek partili milletvekili ve senatörleri Avrupa Konseyi'ne koşturmuşlardır.

Sadece, 12 Eylül sonrası "Atatürkçülük" adına ideolojik açıdan, "tekelci sermayenin çıkarları" adına ekonomik açıdan en büyük darbeyi yiyen MSP için durum daha farklı olmuştur.

Ancak üst yönetimlerinin cunta karşısındaki tutumları ne olursa olsun, MHP dışındaki tüm partilerin tabanlarında da askeri faşist diktatörlüğe karşı direnişin kitlesel potansiyeli oluşmuştur.

Uluslararası planda ise Batı Avrupa ülkeleri, Ortadoğu'ya ilişkin stratejik hesaplarından ve Türkiye'ye ilişkin "sermaye ihracı ve Türkiye emekgücünü kendi ülkesinde sömürme" planlarından ötürü, Evren Cuntası'nın terörü karşısında hoşgörülü ve hayırhah bir tutum içinde olmuşlardır. Avrupa Konseyi ve Avrupa Parlamentosu'nda demokrat parlamenterlerin yaptıkları çıkışlara rağmen, hükümetler planında, vaktiyle Yunan albaylarına veya Şili generallerine gösterilen tepki, Evren Cuntası'na gösterilmemiştir.

Emperyalist mihrakların ve özellikle de ABD'nin Türkiye'yi kendine iyice bendetme planları karşısında dünya barış, demokrasi ve sosyalizm güçleri de, bu süreci hızlandırmaya neden olabilecek müdahalelerden kaçınma ihtiyatlılığı içinde olagelmişlerdir.

Türkiye demokrasi güçleri açısından, 12 Eylül darbesinin yıkma ve tasfiye dönemi, anti-faşist cephenin örgütlenmesi açısından böyle bir ortamda büyük zorluklarla geçmiştir.

"Bilimsel sosyalist platform"da sayılan ve böyle bir cephenin içinde doğal olarak yeralması gereken bir siyasal örgüt bile, on yıl önceki 12 Mart yönetimini açıkça "faşist" ilan ettiği halde, sınıfsal konumu daha net olan bugünkü 12 Eylül yönetimine "faşist" niteliği kondurmaktan ısrarla kaçınmış, işi, bu nitelemeyi yapan devrimci örgütlerle eylem birliğini askıya alacak bir olumsuzluğa kadar vardırmıştır.

Ancak, cuntanın yıkma ve tasfiye döneminden, faşizmi kurumlaştırma, baskıyı kalıcılaştırma dönemine geçtiği bugünlerde, artık kendini anti-faşist sayan tüm örgütlerin, grupların ve kişilerin sağlıklı bir durum değerlendirmesi yaparak faşist askeri diktatörlük karşısında durumlarını ve tutumlarını yeniden saptamaları, kitlelerde biriken direniş potansiyelini örgütlemeleri gerekmektedir.

Demokrasi İçin Birlik, darbenin daha ilk gününden koyduğu isabetli teşhisler temeli üzerinde, tüm anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şovenist ve anti-tekelci güçlerin TEK CEPHE'de güç ve eylem birliğinin ısrarlı savunucusu olmuştur.

14 Şubat 1. Avrupa Genel Kurulu, en yüksek organımız olarak, bu tutumu onayladığı gibi, örgütümüzün yönetiminde tek söz sahibi olan seçilmiş organlarını ve tüm çalışma gruplarını, en geniş anti-faşist birlikleri sağlama yolunda görevlendirmiştir.

Bu kararların ışığında, Demokrasi İçin Birlik, kendi saflarını TEK CEPHE anlayışı ve hedeflerini benimsemiş tüm demokratlara açtığı gibi, diğer anti-faşist örgütleri ve grupları da, "karşılıklı saygı ve iç işlere karışmama" ilkesi üzerinde en geniş anti-faşist eylem ve güç birliklerini oluşturmağa çağırıyor.

CUNTA HA BİRE VERİYOR.

Cunta'nın başı General Evren, geçen Ekim ayı ortalarında Diyarbakır'da yaptığı konuşmada, kendilerine "işçinin karşısında, işveren'in yanında" denilmesine kızıyor, "Halkın içinden gelen komuta kademesi, işçinin karşısında asla olamaz," diye bu suçlamayı reddediyordu. "Biz daima fakir halkın yanında olacağız. Onların daha müreffeh yaşaması için bize düşen görevi yapacağız. Çalışanın yanındayız, destekçiyiz. Vergi adaletini mutlaka çıkartacağız," vaadinde bulunuyordu. Bu arada, "işveren de kazancının büyük bölümünü işçiye vermelidir," diye buyurmaktan da geriye kalmıyordu.

Şimdi, bu sözleri aklımızda tutarak, cunta iktidarının işçi ve "fakir halk" konusunda yaptıklarına ve yapmak istediklerine bakalım.

Önce, herkesin bildiği ve işin esasını oluşturan noktadan başlayalım: "Artık işçinin seçtiği temsilcilerin patronla pazarlığa oturup toplu sözleşme yapması yok. Anlaşma olmadığı zaman, Anayasa'nın hak olarak tanıdığı grev yapma hakkı da yok. İşçilerin haklarını azimle savunan ilerici sendikalar topluluğu DİSK de yok. Herşey Yüksek Hakem Kurulu'nun dudakları arasından çıkacak kararlara, emirlere bağlı.

Cunta, ülke yönetimine el koyduğunda yaklaşık 600 bin işçiyi ilgilendiren toplu sözleşme görüşmeleri durduruldu. Sözleşmeler askıya alındı. Bu yıl sona eren sözleşmelerle 600 bin işçinin daha aynı duruma gireceği söyleniyor. Yüksek Hakem Kurulu ise işçinin hak ve çıkarları aleyhine, işverenin yararına olabilecek tüm tedbirleri -bir tekini kaçırmadan- düşünüp alabilmek çabasıyla toplu sözleşmeleri bir türlü bir sonuca bağlıyamıyor. İşçiler yakalarını hayat pahalılığına, şiddetli geçim sıkıntısına kaptırmış, aylardır bekleyedursunlar...

Asgari Ücret Komisyonu'nda da aynı hava esiyor. Şimdi geçerli olan brüt 5400 liralık asgari ücret tesbit edilirken, işçinin kendisinin "zaruri masrafları" ile birlikte ailesinin geçimi de bir ölçüde hesaba katılmış. Öyle iken, vergi kesildikten sonra üçbin küsur liraya düşen, işçinin ve ailesinin geçimini sağlamaktan çok uzak olan bu 5400 rakamı elde edilmiş. O günden bu yana fiyatlar 200 kat, hatta daha fazla artmış, pahalılık hayatı cehenneme çevirmiş, ama YHK'ndaki hükümet ve işveren temsilcileri yeni asgarı ücretin sadece işçinin "zaruri masrafları" hesaba katılarak tesbitinde direniyorlar! İşçinin ailesi ne olursa olsun! İşverenin bu tutumunda şaşılacak bir şey yok. Ama hükümet temsilcisine ne demeli? Hani çalışanın yanında, destekçisi olunacaktı? Hani "fakir halkı müreffeh yaşama kavuşturmak" için gerekenler yapılacaktı?

Asgari ücret sorunu, hükümet ve işveren temsilcilerinin göstermek istedikleri gibi sadece işe yeni başlayan gençleri ilgilendirmiyor. Komisyon'da işçi temsilcisi uygulamada asgari ücretin azami ücrete dönüştüğünü, işçilerin büyük çoğunluğunun asgari ücretle çalıştığını belirtiyor.

DİSK YÖNETİCİLERİNE ÖZGÜRLÜK!

(Başı 1. sayfada)

lanmadığı şeklindeki raporunu televizyonda yayınlattırmıştır.

Baştürk'e bu direnişinden dolayı daha da hınçlanan askeri savcı, bu kez de Yankı Dergisi'nde kendisine atfen yayınlanan bir açıklamayı bahane ederek kendisini hücre hapsine attırmıştır. 74 saat Sultanahmet'in rutubetli bir hücresinde tutulduktan sonra Baştürk yeniden Davutpaşa'ya getirilmiştir.

Bu arada DİSK ve ona bağlı sendikaların tüm malları talan edilmektedir. Cunta'nın atadığı kayyumlar, bu sendikalarda çalışan tüm kadroların işine son vermekte, örneğin Genel İş'in Çankaya'da yaptırdığı büyük binayı Turizm Bankası'na ölü fiyatına devretmekte, yine bu sendikaların arabaları kapanın elinde kalmaktadır.

Türkiye ilerici sendika hareketini her bakımdan çökertmek için tüm yöntemler kullanılmaktadır.

Bu uygulamalar, doğrudan baskıya hedef olmadığı halde Türk-İş içinde dahi tepkilere yolaçmakta, hiçbir işlevi kalmayan bu konfederasyonun da kendi kendini feshetmesi eğilimleri üye sendikalar arasında güçlenmektedir.

Uluslararası sendika hareketi, DİSK'e yönelen saldırılar karşısında tam bir dayanışma içindedir.

Geçen sayılarımızda ayrıntılı olarak bildirdiğimiz protesto girişimlerinden sonra Avrupa Sendikalar Konfederasyonu, Nisan başında bu yönde önemli bir karar almıştır. Üyelik başvurularını gözden geçiren ASK Yürütme Kurulu, üst yönetiminin işbirlikçi tutumundan ötürü TÜRK-İŞ'in üyelik istemini reddetmiş, buna karşılık faaliyetten menedilmiş olmasına rağmen DİSK'in üyelik başvurusunu gündemde tutmağa karar vermiştir.

Dünya Sendikalar Federasyonu ise, DİSK yöneticilerine yapılan baskılarla ilgili bir hukuki rapor yayınlayarak Uluslararası Çalışma Örgütü'ne başvurmuştur.

Öte yandan, DSF ile Dünya İş Konfederasyonu'nun ve bazı işkolu federasyonlarının şikayeti üzerine Türkiye'deki durumu 3-6 Mart oturumunda görüşen Uluslararası Çalışma Örgütü (İ L O) Yönetim Kurulu, kapatılan konfederasyon ve sendikaların derhal açılmasını, tutuklu sendika yöneticilerinin derhal salıverilmesini, sendikal hak ve özgürlüklere saygı gösterilmesini isteyen bir karar kabul etmiştir.

Bugün tutuklu sendikacıların özgürlüğü için mücadele, anti-faşist mücadelemizin kilometre taşlarından biridir.

Bu uğurda tüm mücadele olanakları seferber edilmeli ve haykırılmalıdır:

BAŞTÜRK'E VE TÜM DİSK YÖNETİCİLERİNE ÖZGÜRLÜK!

CUNTA DALKAVUKLUĞUNUN ÖDÜLÜ

AFP'NİN 17 MART TARİHLİ HABERİ:

TİKP Merkez Komitesi üyesi Mustafa Kemal Çamkıran, cuntanın çağrısı üzerine mülteci olarak bulunduğu Almanya'dan Ankara'ya dönerek havaalanında güvenlik kuvvetlerine teslim olmuştur. Başbakan Ulusu, "vatana ihanet etmemiş olanların şerefli ve bağımsız Türk yargıçlarının karşısına çıkmaktan korkmamaları" gerektiğini söylemişti. Bunun üzerine, Çamkıran, Türkiye'de demokrasiye dönüş yolunda olumlu girişimleri desteklemek için yurda dönüp teslim olacağını açıklamıştı.

AFP'NİN 19 MART TARİHLİ HABERİ:

Avukat Uğur Uzer ve Nusret Senem, müvekkilleri Çamkıran'ın Mamak Hapishanesine sokulur sokulmaz dövüldüğünü, ellerinde ve vücudunda birçok dayak izi çürükler bulunduğunu açıklamışlardır.

PATRON DOYMAK BİLMİYOR!

"Zaruri masraflar"ın ne düzeyde tutulacağı da ayrı bir sorun. Hasılı, asgari ücret hükümet ve işveren temsilcilerinin gönlünce tesbit edilirse -ki beş aşağı beş yukarı öyle olacaktır- işçilerle aileleri yoksulluğun ta dibine, hatta düpedüz açlığa itileceklerdir.

Ücretler konusunda bir de 1979, 1980 ve 1981 yılları için Kurul'un öngördüğü zamlar var. Kurul, 1979-1980 iki yıllık süre için toplam yüzde 170 zam öngörüyor. Bu zam yüzdesi o iki yıl süresindeki toplam enflasyon yüzdesini karşılamaz. Hele bu zamlardan vergi de düşüleceği için hiç karşılamaz. Bu demektir ki, bu iki yılda işçi ücretlerinde gerçek bir yükselme değil, bir gerileme söz konusudur.

Ama 1981 için öngörülen ücret zammının hikayesi daha da hazin. Ve aklın, mantığın kabul etmeyeceği bir hikayenin uygulanması. 1981'de ücretlere yüzde 40 ila 50 arası zam yapılacakmış. Ne var ki, yeni gelir vergisindeki indirimle işçilerin gelirlerinde meydana gelecek ve ücret zammının yüzde 30'unu oluşturacak fazlalık, işverenlerin ödemesi gereken bu yüzde 40-55 zamdan düşülecekmiş! İşveren kendi cebinden sadece yüzde 10 ile 15 arası bir zam ödeyecek!

Vergi, devlet ile yurttaş arasında bir ilişkidir; ücret ise işverenle işçi arasındaki ilişkinin bir sonucu. İkisi birbirine karıştırılamaz. Devlet, gelir vergisindeki indirim dolayısıyla işçiye sağladığı gelir farkını şimdi önerilen bu usulle geri alıp işverene aktarmış olacak.

Böylece işverenin gelirine ücretlerin yüzde 30'u oranında bir zam gelecek.

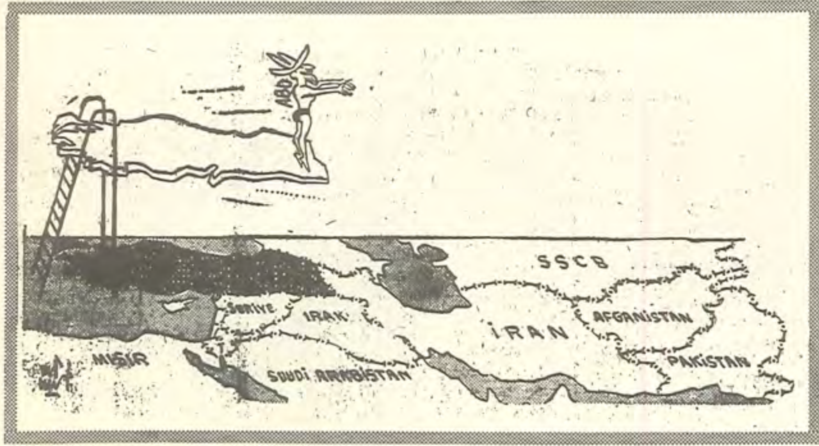
İşçi emeklilerine getirilen maaş zammı da yüzde 10'dan ibaret! Nasıl geçinsin bununla yaşlı, malul işçiler? Ayrıca işçilerin emeklilik maaşları, her kademede, memurlarınkinden düşük.

Vergi adaleti, sosyal adalet nerede?

Yüksek Hakem Kurulu, işçilerin kazanılmış tüm haklarını tırpanlamak karar ve çabasındadır. Kıdem tazminatları zaten kuşa çevrildi. İkramiyeler yılda iki maaşa indirildi. Şimdi ücretli tatiller, sosyal yardımlar, ücretli izinler de budanmak isteniyor. Bu hakların budanmasında ne insafsız uçlara kadar gidilmek istendiği hakkında bir fikir vermeye şu örnek yeterli: Doğum izninin tüm sözleşmelerde beş gün ile sınırlandırılması öneriliyor. Sormak gerek: bunu utanmadan öneren hükümet ve işverenlerin hanımları doğumdan sonra altıncı gün "işbaşı" yapmak bir yana, yataklarından kalkıyorlar mı acaba? Ata sözleri arasındadır: "Lohusanın mezarı kırk gün açık kalır."

Durum öyledir ki, işverenlerin ve hükümetin dümensuyunda olma alışkanlığındaki Türk-İş'in temsilcisi bile asgari ücret komisyonu toplantısını terketmiş ve Türk-İş, sorunları İcra Kurulu'nda görüşme kararı almak zorunda kalmıştır.

İşçiler şimdi birer birer ellerinden alınan haklarını çetin, örgütlü mücadelelerle, bileklerinin kuvvetiyle kazanmışlardı. Bu hakların yeniden kazanılması ve daha da geliştirilmesi de aynı yoldan olacaktır.

ABD'nin SIÇRAMA TAHTASI

(Başı 1. sayfada)

lara katkı beklendiği vurgulanmıştır. Türkmen çeşitli demeçlerinde, "Türkiye'nin NATO Bölgesi dışında herhangi bir görev almayacağını," söylemişse de, bir süreden beri NATO'nun görev bölgesini Körfez'e kadar genişletme sorunu NATO ülkelerinin gündemindedir.

Kaldı ki, Türkmen, bazı koşullarla NATO dışında da, Körfez Bölgesi operasyonuna Türkiye'nin katılması konusunda kapıyı açık bırakmıştır: "Körfez'deki Arap ülkeleri Körfez'e bir saldırı vukuunda Amerikan yardımını gerekli buluyorlar. Ama şimdilik öyle bir tehlike görmediklerinden, ABD'ye üs vermeyi ve onunla askeri bir antlaşma yapmayı sakıncalı buluyorlar. Biz onların bu görüşlerine katılıyoruz, aynı şeyi yapmayı biz de sakıncalı buluyoruz. Bizim için esas prensip, Körfez Savunması'nın bölge ülkelerinin arzusu ile gerçekleştirilecek düzenleme yoluyla yapılmasıdır."

Esasen General Haig de, resmi bir askeri örgütlenme ileri sürmüyor, ABD ile Pakistan, Suudi Arabistan, Türkiye, İsrail ve Mısır arasında "Sovyetler Birliği'ni durduracak" stratejik bir konsensüs (mutabakat)'tan bahsediyor.

Şu halde, Türkmen, Haig'in planlarına baştan yeşil ışık yakmaktadır. Böylece, Cunta, Türkiye'yi ABD'nin askeri maceralarına sürüklemek gibi çok tehlikeli bir yolda ilerlemekte ve faşist niteliğini dış politikada da daha belirgin bir biçimde açığa vurmaktadır.

DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK - AVRUPA KOMİTESİ YAYIN ORGANI
SAYI: 6 • Mart 1981 • 1 DM • 24 sayılık abone: 20 DM • Yazı İşleri: DİB-BK - BP 1344 - 1000 Bruxelles - Belçika - Tel: (32-2) 230 34 72 • Abone ve Dağıtım: DİB-FAK - Oststrasse 135 - 4 Düsseldorf 1 - Federal Almanya - Tel: (49-211) 325 759 • Konto No: Telli - Kreissparkasse-Düsseldorf 102 29 70 - BLZ 301 502 00

MUHARREM KARARNAMESİ'NDEN "ATATÜRK'ÜN 100. YILDÖNÜMÜ"NE

Türkiye egemen sınıfları, ebediyen kaybolmuş prestijlerini geri getirme hayaliyle, tarihsel olarak son barutunu tüketmiş bir "ulusal bağımsızlık savaşı ideolojisi Kemalizm"i, demir ökçeli, modern (!) faşist cuntasıyla yeniden sahneye koyuyor.

Evren şapkalı, Demirel ağızlı "gardrop Atatürkçülüğü" adına, Mustafa Kemal'in 100. doğum yıldönümü kutlanıyor. Bugünlerde ülkemiz, en ılımlısının bile yaka silkip gına getirdiği bir Atatürkçülük humması yaşıyor.

Büyük hapishane Türkiye'nin duvarları, pencereleri, gözleri, kulakları, beyinleri, ağızları "Ata-Türk", "Ata-Türk" dolu. Tek gayeleri korkutmak, sindirmek, uyutmak, yutturmak, insan haklarını, demokrasiyi, hepsinin üstünde işçi sınıfı mücadelesini unutturmak, toplumun özüne kök salmış sosyal muhalefeti ezmek. Sefilliği, yoksulluğu, eşitsizliği, kokuşmuşluğu milli beraberlik, devletin bütünlüğü yaftaları altında gizlemek.

"Ne de örgütlüymüş bu solcular?"

Her gün televizyonda, radyolarda açıklanan mükemmelliğin en üst derecesinde örgüt şemaları, Türkiye'nin her yanından fışkırıyor. Bir düğmeye bassan, Türkiye'yi berhava ettirecek silahlı güce sahipmiş bu solcular. Hani maazallah paşalar 24 saat daha gecikse, Türkiye Moskova'nın kucağına düştü düşecek... Her gün yeni listeler, yeni örgütler, yeni solcular... Paşalar bu işin sonunu getirmeden giderler mi? Sonu ne zaman gelir? İşte o bilinmez; batılı dostlar dürtükleyip durmayın da, şunların kökünü kazıyalım!

Ama beyler, paşalar, hesaba yeterince katmadığınız başka 100. yıllar da var. Hatırlatırlar adama. Mustafa Kemal'in gelenekleri çoktan Anıt Kabir'in mermerleri altında toprak oldu. Ne var ki, 1881 Muharrem Kararnamesi, konsorsiyumlarda, SIA'larda etiyle, kanıyla, tüm canlılığıyla yaşıyor. Parvus Efendi'nin devrin resmi belgelerinden derlediklerine göre, Muharrem Anlaşması imzalandığında, toplam borçlar yaklaşık 5 milyar fransız frangı. (O dönemde 1 Osmanlı Lirası yaklaşık 22,5 Frank). Bu borcun yüzde 40'ı Fransızlara, yüzde 29,4'ü İngiltere'ye, yüzde 8'i Hollanda'ya, yüzde 5'i Almanya'ya, yüzde 8'i Galata bankerlerinedir. 1914'te Düyunu Umumiye yönetiminin açıklamasına göre, borç 154 milyar Osmanlı Lirası'na varmıştır.

Mustafa Kemal, hatta İsmet İnönü bile Düyunu Umumiye'ye karşı çıkmışlar, böylesine bir ekonomik pranga ve denetlemenin neler getireceğini yerinde sezmişlerdi.

Peki, 1980 yıllarının Atatürkçüleri ne yapıyor? İktidara gelir gelmez ilk yaptıkları iş, askeri, ekonomik, politik anlaşmalara ve kamplara sadık kaldıklarını açıklamak. Paşalardan, 1980'li yıllarda yağlı kuyrukları bırakıp da yurt sevmelerini, halk sevmelerini beklemek en azından safdillik veya icazet işaretidir.

1978 yılı sonu itibariyle 45 milyar dolar olan gayrisafi milli hasılanın yanı sıra yine 1978 yılı sonu itibariyle 15 milyar dolar'a varan dış borcun vehameti, en kör gözleri açacak kadar nettir. Yeni hükümetin politikasını desteklediğini açıklayan Eczacıbaşı, "Özellikle 1980 yılından itibaren görülen iyileşmeler, ekonomik alanda daha açık biçimde ortaya çıkmaktadır. Ancak, bu olumlu gelişimin yanında piyasada talep düşmekte, üretim yeterince artmadığı halde stoklar büyümekte ve sanayide işletme kredisi darboğazları tehlikeli boyutlara ulaşmaktadır. Ülkemizin içinde bulunduğu dönemde özellikle ekonomide görevli olan bizlere büyük sorumluluk düşmektedir." demektedir.

Mustafa Kemal Atatürk'ün 100. doğum yıldönümünde birazcık da Düyunu Umumiye ve Muharrem Kararnamesi ile Konsorsiyum ve 24 Ocak Kararları'nın karanlık benzerliklerini konuşsak ne olur acaba?

evren'in alman televizyonu'nda sansürlenen provokasyonları

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nı her türlü yazılı insan hakları anlaşmalarını ihlal ederek zorbalıkla Türkiye'de politik iktidarın yönetici mevkiine konmuş olan Beşli Çete'nin başı General Kenan Evren, Federal Almanya televizyonunda 28 Mart tarihinde bir konuşma yaptı.

Avrupa'daki Türkiyeli topluluk içindeki faşist-gerici çevreleri demokrat-ilerici Türkiyelilere karşı açıkça kışkırtan kısımları ZDF tarafından yayınlanmamış olmakla beraber, boyalı basın aracılığıyla konuşmanın tamamı, daha televizyonda yayınlanmadan önce bu çevrelere iletilmiş bulunuyordu. Daha sonra ZDF'ye karşı açılan kampanya dolayısıyla bu kısımlar boyalı basın aracılığıyla daha da gürültülü biçimde yansıtıldı.

Evren, konuşmasının daha başında "12 Eylül Harekatı"nı haklı çıkarmağa çalışarak, arzuladıkları hedeflere kısmen vardıklarını söylüyor. Nedir bu hedefler?

"Can - mal güvenliğini tesis etmek". Doğru! Tekelci sermayenin ve yardakçılarının "can ve MAL" güvenliği sağlanmıştır. Ama işkencelerde, idam sehpalarında, esrarengiz operasyonlarda güvenlik (!) altına alındığında ölenler, bağımsız(!) mahkemelerde düşüncelerinden ötürü ömür boyu hapis cezalarına mahkum edilenler bahasına sağlanmıştır.

"Devlet otoritesini egemen kılmak!" Dünkü devlet içinde devlet'le, bugünkü devlet arasındaki fark nedir? Dün uygulanmayan kanunları bugün hepten ortadan kaldırarak mı sağlanacak devlet otoritesi? Yoksa, bugün nisbeten daha az ortalıkta görünen yüzbinlerce askeri sokağa dökmekle ve polisin işportacıdan, esnaftan v.s. aldığı rüşveti, uyguladığı keyfi işlemleri daha zorbaca bir biçimde asker ve jandarmalara yaptırmakla mı?

"Sosyal adalete, ferdi hak ve hürriyetlere, insan haklarına dayalı laik Cumhuriyet rejimini işlerli kılmak..." Kargalar bile güler bu söze. Sen kağıt üzerinde bile tahammül edemediğin sosyal ve hukuksal devleti yık; kitap bastı, söz söyledi, okudu, yazdı diye insanları zındana at, işkence yap, öldür; dili, kültürü ayrı insanların toplu olarak katledilmelerine göz yum, resmi faşist hareketin adamlarıyla hapishane içinde - dışında işbirliği yap, faşist bir devletin hukuksal temellerini hazırla, sonra da büyük bir pişkinlikle sosyal adaletten, birey özgürlüğünden, insan haklarından, cumhuriyet rejiminden dem vur. Bravo cunta paşası, sen kendini âlim, âlemi cahil mi sanırsın?

Doğru, bugün büyük kentlerin insanları daha rahat sokağa çıkıyor, trafik kurallarına biraz daha fazla saygı gösteriyor. 12 Eylül öncesi bütün bu biçimsel işlerin yapılmasına anayasa mı, parlamento mu, siyasal partiler mi, demokratik örgütler mi engel oluyordu? Yoksa ortalama yaşı 15 - 25 arasındaki 15 - 20 bin genç mi?

"Terör"ü kim planladı, kim tezgahladı? Bir Kontr - gerilla vardı, şimdi ne oldu?

Terörden bunalan kitlelere askeri darbeyi tek çare gibi gösterme tezgahının hiç değilse bir süre için tuttuğu, geniş kitlelerin "can güvenliğine" yeniden kavuşma ferahlamasına girdikleri doğrudur. Ama bugün tüm sosyal sınıf ve katmanlar, tekelci sermaye çevreleri hariç, cunta için korkulu rüya olan soruları sormaya başladılar bile... Daha da soracaklar. Hesap da soracaklar elbet bir gün...

Evren, 26 bin'den biraz fazla tutuklama veya gözaltına alma olayından söz ediyor. Avrupa Konseyi komisyonları, Amnesty International Örgütü, çeşitli insan hakları örgütleri ise Türkiye'de 12 Eylül sonrası 60 bin'in üstünde tutuklama veya gözaltına almadan sözediyorlar. Hadi bunun 5 bilemedin 10 bin'i "anarşist-terörist" olsun, ya gerisi kim, neyin nesi?

"Halkımızın teslim ettiği ve operasyonlarda ele geçirilen toplam 906 otomatik tüfek, 27527 tüfek ve 172325 tabanca..."

45 milyon nüfuslu Türkiye'de bu sayıyı yalnızca 67 il ve 40 bin köye bölünce bulunan sayı Evren'in iddiasının ciddiyet derecesini ortaya koymaya yeter.

Evren Paşa'nın konuşmasının boyalı basın tarafından en beğenilen kısmı, "yurt dışında sapık ideolojiye uşaklık yapanlar"a dair. "Sapıklar, zehirlerini orada akıtıyor"muş.

İran Şahı da devrilmesinden iki yıl önce Batılı televizyonculara şöyle diyordu: "Demokrasi de neymiş? Bu komünistler, sosyalistler sizin zaafınız. Benim ülkemde böyle şeylere yer yok. Herşey güllük gülistanlık."

Paşa, "sapıklar"ın yurda dönüp bağımsız Türk mahkemeleri önünde hesap vermelerini istiyor. "Sapıklar damarlarında asil Türk kanı" taşısalar, yurda dönüp hesap verirlermiş. Yurttaşları damarlarındaki kana göre ayırıma tabi tutmanın ideolojik değerlendirmesini, cunta'ya hâlâ "faşist"liği konduramayanlara bırakalım.

İnsanlara yaşama, düşündüğünü ifade etme, örgütlenme hakkını tanımıyorsan, ona baskı, hapishane, işkence ve ölümden başka seçenek vermiyorsan, kara listelere konanlar niçin dönsün? Tiranlığın mahkemelerinde yargılanmayı reddederek yurt dışında mücadele yürütmek "asil Türk kanından yoksunluk" ifadesi ise, cunta paşaları, milliyetçilik adına sahip çıktıkları "vatan şairi" Namık Kemal'i ve bilcümle "Jön Türkler"i nereye oturturlar acaba?

Ya iki milyona yakın insanımız niçin yurt dışında? Niçin? Türkiye'nin en değerli bilimadamları, uzmanları, sanatçıları, yazarlarının birçoğu niçin yurt dışında? Niçin daha milyonlarca insan ve değer yurt dışına çıkmak ve kaçmak için fırsat kolluyor?

Onlar da mı satılmış? Onlar da mı "asil Türk kanından yoksun"?

Uşaklığa gelince... Bağımsız, demokratik, özgür ve müreffeh bir Türkiye için savaşmak, bu uğurda dünya demokrasi güçlerinin dayanışmasını sağlamak için çalışmak mıdır uşaklık? Yoksa, darbeyi Amerikalılarla birlikte hazırlayıp State Department'a açıklatmak, iktidara el koyar koymaz NATO'ya, ittifaklara bağlılık ilan etmek, yurt topraklarını ABD'ye satan SIA'ya imza basmak, Türkiye topraklarında ABD bayraklarını dalgalandırmak mıdır uşaklık? Bakanlıklarına yabancı uzmanlar sokarak çağdaş Düyunu Umumiye'lere imza basmak, Dünya Bankası'nın, IMF'nin emirlerine kavuk sallamak, ülkenin yeraltı ve yerüstü servetlerini, insan gücünü çokuluslu şirketlere peşkeş çekmek... Eğer UŞAKLIK değilse, başka nedir bu? Cevap ver, ey Evren Paşa!

KARAÇALMANIN

4. 4. 81

Vier türkische Lehrer Opfer einer Rufmordkam

„Im Namen des KG
Ermordet Juntachef Ev

BERLIN-WEST (NEUE). – Vier seit Jahren in dieser Stadt lebenden türkischen Lehrern flatterten dieser Tage Telegramme ins Haus, in denen sie „im Namen des sowjetischen Geheimdienstes KGB" aufge-

An einen verfrühten Apr ten die so Angeschriebenen 2. April nicht mehr. An dies ten sie, wie im ersten Brief a Flugkarten Berlin–Istanbu

Cunta şefi Evren'in Alman televizyonunu da alet etmeye çalışarak yurt dışındaki Türkiyeli ilerici ve demokratlara karşı giriştiği provokasyon kampanyası'nın somut sunuçları derhal görülmeğe başladı.

Federal Almanya'da yayınlanan Die Neue Gazetesi' nin 4 Nisan 1981 tarihli sayısında yeralan şu haber provokasyonun nasıl iğrenç boyutlara ulaştığını gösteriyor:

"4 Türkiyeli Öğretmen
"Karaçalma Kampanyası
"Kurbanı
"KGB ADINA CUNTABAŞI
"EVREN'İ ÖLDÜRÜN!"

"Yıllardır bu kentte yaşamakta olan Türkiyeli öğretmenlerden dördünün evlerine "Sovyetler Birliği'nin gizli örgütü KGB adına, Türkiye'ye giderek cunta şefi Evren'i öldürmeleri"ni isteyen telgraflar geldi. Bu telgrafları doğrulamak için de gerçekten iki gün sonra adreslerine bedelleri ödenmiş Berlin-İstanbul-Berlin uçak biletleri gönderildi. Dört öğretmen bunun üzerine derhal polise ve mahkemeye başvurdular. Muhalif bilinen kişiler olarak sistemli hazırlanmış bir karaçalma kampanyasıyla karşı karşıya bırakılmak istendiklerinin çekindiklerini bildirdiler.

"Dört Türkiyeli öğretmenin 30 Mart'ta aldıkları

AVRUPA

Türkiye'deki cunta yönetiminin, yurt dışındaki ilericilere ve demokratlara yönelttiği vatandaşlıktan çıkartma tehdidi, kısa zamanda büyük bir hırsla uygulanarak 300'ü aşkın Türkiye Cumhuriyeti vatandaşına en kısa zamanda Türkiye'ye dönerek teslim olmaları, aksi takdirde vatandaşlıktan çıkartılacakları radyo ve basınla duyurulmuştur.

Bilindiği gibi bu tehdidin ilk hedefi Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran ve TÖB - DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu olmuşlardı. Daha sonra yayınlanan listelerde, henüz tutuklanamayan Türkiye İşçi Partisi ve DİSK yöneticilerinin isimleri de yeralmaktadır.

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığı, TİP'in ilk genel kurulunda seçilen yürütme kurulu üyeleri ve bazı ilçe örgütü yöneticileri hakkında Türk Ceza Kanunu'nun 141 ve 142. maddeleri uyarınca soruşturma açmıştır. Daha sonra 3 numaralı SYM Askeri Mahkemesi, TİP yöneticilerinden Alp Selek, Müşfik Erem, Vedat Baranoğlu, İbrahim Sönmez, Mahmut Dilek, Kadir Zeki Tezer, Necdet Ceylan, Dinçer Doğu, Yavuz Ünal, Özcan Keskeç, Mustafa Aktolgalı ve Bekir Yenigün'ü tutuklamıştır.

Sıkıyönetim makamlarına teslim olmayan Genel Başkan Behice Boran, Genel Sekreter Nihat Sargın, Can Açıkgöz, Hüsamettin Bakan, Yalçın Cerit, Çetin Gözaçtı, Selim Mahmutoğlu, Nurdan

TİP Genel Başkanı Behice Boran

Orpen, Gündüz Mutluay, Zeki Kılıç ve Orhan Silier hakkında ise gıyabi tutuklama kararı verilmiştir.

Daha önce vatandaşlıktan çıkartıldığı ilan edilen Behice Boran'a ek olarak, Genel Kurmay Sıkıyönetim Askeri Hizmetler Koordinasyon Başkanlığı tarafından hakkında gıyabi tutuklama kararı bulunan diğer TİP yönetici ve üyelerine de 20 Nisan'a kadar "teslim ol!" çağrısı yapılmıştır.

BORAN'IN AVRUPA KONSEYİ'NE MEKTUBU

Bu uygulamalar karşısında TİP Genel Başkanı Behice Boran, 26 Mart günü Hollanda'nın La Haye kentinde toplanan Avrupa Konseyi Daimi Komitesi başkan ve üyelerine şu mektubu iletmiştir:

"Eski bir milletvekili ve Türkiye-Avrupa Ortak Parlamento Komisyonu'nun eski bir üyesi olarak, 25 Şubat'tan beri Türkiye'deki askeri cuntanın insan haklarını ve demokratik özgürlükleri açıkça çiğneyerek uygulama-

AŞAĞILIK BİR ÖRNEĞİ!

mesajlar şöyle başlıyor: "Değerli yoldaşlar, faşist Evren'i öldürmek üzere 4.4 günü hareket etmek üzere hazırlanın. Uçak biletleriniz KGB tarafından sizlere gönderilecektir. Meselenin gizliliğine gerekli dikkati gösterin ve direktiflerimizi bekleyin. Yaşasın sosyalizm. KGB"

"...640 DM'lik ücretleri ödenmiş biletlere ek olarak yazılan yazıda da, 'Değerli yoldaş, biletlerinizi gönderiyoruz. KGB'nin emirleri bunu izleyecektir. Yaşasın sosyalizm. KBG' denilmektedir.

Bazıları 13 yıla yakın zamandan beri Batı Berlin'de yaşayan ve GEW (Bilim ve Öğrenim Sendikası) üyesi olan Türkiyeli öğretmenlerin ülkelerindeki askeri cuntaya karşı tavırda oldukları bilinmektedir. Bu yüzden rejimin hizmetindeki kişilerin yalan kampanyalarla bu öğretmenler aleyhine Alman polisine ve Türkiyeli makamlara malzeme sağlama çabasına girdikleri tahmin edilmektedir.

Öğretmenlerden birinin eline geçen üçüncü bir mektup ise provokasyonu zorbalık noktasına eriştirmiştir. Bu mektupta ise "Verilen emri yerine getirmedikleri takdirde kendilerinin ortadan kaldırılacakları" tehdidi savrulmaktadır.

EVREN KOLTO

Boyalı basın, yeni efendiye sadakatını kanıtlamak için "Evren Kültü" yaratma yarışında... Doğduğu evi, okuduğu okulu, öğretmenlerini keşfetmek için muhabirler seferber oldu. Evren de onlara bizzat malzeme sağlamaktan geri kalmıyor:

14 Mart 1981 Ankara konuşmasından: "Atatürk'ün hayatında 9 rakamının büyük önemi var. 1899'da Harp Okulu'na girmiş. İki 9. Onsekiz de iki 9'un toplamı. Sonra 19 Mayıs 1919'da Samsun'a ayak bastı..."

•

18 Kasım 1980 İzmir konuşmasından: "7 rakamının hayatımda önemli yeri var. 1917 yılının 7. ayının 7. günü, kadir gecesi doğmuşum. 17 yaşında askeri liseye girdim, 17. Genelkurmay Başkanıyım... Aldığım evin numarası da 17. Galiba ölümü de 7'li bir rakamla olacak."

KONSEY'İNE...

ya başladığı yeni bir baskıya dikkatinizi çekmek isterim.

"Yurt dışında bulunup da haklarında kovuşturma açılmış bulunan kişiler ülkeye geri dönerek güvenlik kuvvetlerine teslim olmağa çağırılmakta, bu çağrı tarihinden itibaren bir ay içerisinde teslim olmadıkları takdirde vatandaşlıktan çıkartılmakla tehdit edilmektedirler.

"Aslında, hukukun temel ilkelerine aykırı olan bu usul, ülke içinde bulunup da yurt dışında oldukları varsayılan kişileri ortaya çıkıp teslim olmağa zorlamak için de kullanılmaktadır."

Boran, mektubunda, yeni yayınlanan Yurttaşlık Yasası ve ona ilişkin yönetmeliğin esasları hakkında açıklama yaptıktan sonra şöyle devam etmektedir:

"Demokratik hak ve özgürlükler açısından çok önemli bir diğer nokta da şudur: Devlete karşı suç işlemekle itham edilen kişiler de bu uygulamaya tabi tutulmaktadır. Cezası ağır hapis olan 'devlete karşı suçlar' arasında ise, 'devletin, hükümetin itibarını sarsmak, güvenlik kuvvetlerini küçük düşürmek, Türk Ceza Kanununun 141 ve 142. maddelerine aykırı olarak siyasal propaganda yapmak' da yeralmaktadır."

Örnek olarak seçim propagandası konuşmalarından ötürü kendisinin Ankara Sıkıyönetim Mahkemesi tarafından 8 yıl 9 ay hapse ve 2 yıldan fazla gözetim altında bulundurulmaya mahkum edilmesini ve bu yüzden vatandaşlıktan çıkartılmış olmasını gösteren Boran, Avrupa Konseyi'nin bu hukuk dışı uygulamasına dikkati çekmiştir.

Boran, mektubunda, işkence konusu üzerinde de durarak, şimdiye kadar sadece ölümle sonuçlanan işkence olaylarının sorumluları hakkında soruşturma açıldığını, oysa işkenceyle öldürmenin istisnai bir durum olduğunu vurgulayarak, öldürmeksizin ve hatta iz bırakmaksızın uygulanan sistemli işkencelerin sorumlularının takipsiz kaldığını belirtmiş, "Bu bakımdan işkenceden ölenlerin sayısının bu kadar yüksek olması, dikkati çekicidir ve ölümle sonuçlanmayan işkence olaylarının boyutları hakkında düşündürücü bir göstergedir," demiştir.

Boran'ın mektubu, Avrupa Konseyi Başkanı De Koster'in 26 Mart günü La Haye'de yaptığı basın toplantısı sırasında bizzat kendisine verilmiş, ayrıca basına ve Avrupa Konseyi Daimi Komite üyelerine açıklanmıştır.

TÖB-DER Genel Başkanı Gazioğlu

GAZİOĞLU'NUN BASIN TOPLANTISI

Mücadelesini yurt dışında sürdürdüğü için Boran'la birlikte ilk kez "vatandaşlıktan çıkartılma" uygulamasına hedef olan TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu, 31 Mart günü Bonn'da bir basın toplantısı yaparak, faşist askeri cuntanın içyüzünü Alman basınına açıklamıştır.

Almanya Öğretmenler Sendikası (GEW) ile ortaklaşa yapılan basın toplantısında, TÖB-DER'in 200 bin üyesiyle Türkiye'deki üçüncü büyük demokratik meslek örgütü olduğunu, örgüt yöneticilerinin büyük bölümünün kovuşturmaya uğradığını, yüzlerce öğretmenin işlerine son verildiğini ya da son verme tehdidi altında bulundurulduğunu belirtmiştir.

GEW Genel Başkanı Frister ise, basın toplantısında, Federal Hükümet'e bir mektupla başvurarak Türkiye'de insan haklarının ve sendikal özgürlüğün gözetilmesini sağlayacak her türlü önlemin alınmasını istediklerini söylemiştir.

GEW Yönetim Kurulu, ayrıca Türkiye'de aranan veya tutuklanmış bulunan TÖB-DER üyesi öğretmenlere dayanışma olarak 10 bin DM'lık bir yardım kararı almıştır.

Lockheed'den ne haber?

Bir anda ortada ne anayasa, ne de yasa bırakmayan cunta, Ziyaülhak anayasasını reddeden Pakistan yüksek yargıçları kadar bile olamayan Anayasa Mahkemesi'nin sayın üyelerine, herhalde boş oturmaktan sıkılmasınlar diye, 141 ve 142'nin "anayasaya uygun"luğunu onaylattırdıktan sonra, bir iş daha buldu. CHP döneminin AP'den transfer iki bakanını Yüce Divan olarak yargılayacaklar. Ancak konu yolsuzluktan açıldı mı, akla geliveren sadece iki bakan mı? Gazetelerde tefrika edilen Demirel - Türkeş döneminin, Meclis'ler çalıştırılmadığı için sonuca bağlanamayan yolsuzluk dosyaları ne oldu? Bunların yerine, güneş battıktan sonra seçim konuşması yaptığı için veya muhalefette iken hükümet hakkında "hakaretamiz elfaz" kullandığı için açılmış sudan davalar yürümekte. Mobilya'dan çimentoya, TIR filosundan demiryolu arsasına, fabrikadan ihalelere, resmi banka kredisinden vergi iadesine kadar akla gelebilecek her konuda çok becerikli Demirel ailesinin nice marifeti dosyalanmamış mıydı?

Ya Lockheed hikayesine ne dersiniz? ABD'de yapılan soruşturmada Türkiye'de de bazı muktedirlere rüşvet verildiği açıklanmamış mıydı? Hatta "komisyon" adı altında rüşvet alan bu kişilerin isimlerinin Türkiye'ye iletildiği de haber verilmişti. Meclis'te komisyonlar kurulmuş, sorular sorulmuş, cevaplar verilmiş, firmanın mümessili hakkında usulen bir soruşturma açılmıştı; derken soruşturmanın tam usulünce açılmadığı anlaşılmış, birden başka olaylar patlak verdiği için dikkatler tavsamış, Lockheed işi de hasıraltı oluvermişti. Bahanesi de hazırdı: Meclisler çalışmıyordu...

Ya şimdi. Meclis, Senato hepsi bir arada topu topu 5 kişi. Yasamanın da öylesine tiryakisi oldular ki, çıkaracak yeni yasa bulamayınca, kendi çıkardıkları yasayı evirip çevirip yeniden yasalaştırıyorlar. Hem de iki kez, üç kez...

Öyleyse niçin sadece iki bakan? Japonya'da bir başbakanın yıkılmasına neden skandala bizim pek "fazilet"li beş "parlamenter"imiz her ne hikmetse ayıracak pek vakit bulamıyorlar. Bir bulabilseler, sorumlularını bülbül gibi öttürecek "özel yöntem"leri mi yok?

Ama ne yapsınlar, vakitleri yok...

Yok yok, başka bir neden daha olmasın? Zira bu uçaklar, yolcu uşağı değil, askeri uçak. İşin içinde generaller, paşalar var. Biz henüz sıra gelmemiştir diye avunurken, dosyaya el atmış da listede kendi adlarını görmüş olmasınlar?!..

Suikastları protesto bahanesiyle şövenizm körüklendi

Avrupa sokaklarında ırkçı-gerici sloganlar bağırtıldı

"ERMENİ TERÖRÜ" SORUNU...

TÜRK DİPLOMATLARINA KARŞI ARKA ARKAYA SUİKAST EYLEMLERİNE GİRİŞEN VE "GİZLİ ERMENİ ÖRGÜTÜ" ADINI KULLANAN GRUPLAR, SON ZAMANLARDA "ERMENİ KATLİAMLARININ TÜRKİYE CUMHURİYETİ TARAFINDAN TANINMASI VE ERMENİ TOPRAKLARININ İADESİ" İSTEMLERİNE BİR DE "TÜRKİYE'DEKİ BUGÜNKÜ FAŞİST İKTİDARIN ALAŞAĞI EDİLMESİ" İSTEMİNİ EKLEMİŞLERDİR. ASLINDA, BU TÜR EYLEMLER VE BU EYLEMLERE "CUNTANIN ALAŞAĞI EDİLMESİ" İSTEMİNİN GEREKÇE GÖSTERİLMESİ, FAŞİST CUNTANIN EKMEĞİNE YAĞ SÜRMEKTEDİR. CUNTA YÖNETİMİ, KİTLELERİN DİKKATİNİ BAŞKA YÖNLERE ÇEVİREREK HALK DÜŞMANI POLİTİKASININ SONUÇLARINI GÖZLERDEN KAÇIRMA VE ŞOVENİST PROPOGANDAYA HIZ VERME OLANAĞINI BULMAKTADIR; ÜSTELİK BUGÜN FAŞİST DİKTATÖRLOĞUN YIKILMASI İÇİN MÜCADELE VEREN İLERİCİ GÜÇLERİ BU TERÖRİZMİN SUÇ ORTAĞI GİBİ GÖSTERME PROVOKASYONUNU BİZZAT EVREN'İN KENDİSİ AÇIKÇA GELİŞTİRMEKTEDİR.

Geçtiğimiz günlerde Paris'te iki Türkiyeli diplomat daha öldürüldü. Böylelikle son beş yılda kendilerine gizli Ermeni örgütü süsü verenlerce öldürülen Türkiyelilerin sayısı 13'ü buldu. Son suikastları üstlenen "Asala" adlı bir örgüt Fransız haber ajansı AFP'ye şu istemleri iletmiştir:

- Ermeni katliamlarının Türkiye Cumhuriyeti tarafından tanınması,
- Ermeni topraklarının iade edilmesi,
- Türkiye'deki bugünkü faşist iktidarın alaşağı edilmesi.

Anlaşılan, "Asala" denen kuruluş, özellikle son istemiyle, Türkiyeli bir takım ilerici güçlerin desteğini istemektedir.

Son suikastlara karşı Cunta yönetimi tarafından Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde özellikle Konsolosluk destekli gerici örgütlerin katılımıyla organize edilen protesto yürüyüşlerinin de giderek şovenist bir kampanya haline dönüştürülerek "Bir Türk ölür, bin Türk doğar" gibisinden ırkçı sloganların Avrupa sokaklarında bağırtılması, hatta Türkiyeli anti-faşist güçleri "Ermeni terörizmi"nin suç ortağı olarak gösterme provokasyonlarına girişilmesi de dikkate alındığında, sorunun Türkiyeli ilerici güçler tarafından dikkatli biçimde değerlendirilmesi gerekmektedir.

KAPİTALİST BATI ÜLKELERİNİN TUTUMU

Ermeni sorunu üzerinde, başta Fransa ve Federal Almanya olmak üzere Batılı hükümetlerin şöyle ikili tutumuna tanık olunmaktadır: Bir yanda her türlü basın-yayın araçlarıyla Ermeni Katliamının TC hükümetleri tarafından asla tanınmadığı ve Ermeni teröristlerinin eylemlerinin haklı nedenlere dayandığı iddiası... Öte yanda ise, "Asala" adlı örgütün ilerici görünümlü taleplerinden çıkarak, Ermeni terörist örgütlerinin Sovyetler Birliği'nce desteklendiği, hatta örgütlendiği, Filistin gerilla kamplarında eğitim gördükleri yolunda kitle iletişim araçlarına "sızdırılan" haberler...

Böylelikle bir taşla iki kuş vurulmak isteniyor: İlk çaba, yoğun ve kitlesel bir propagandayla Batı ülkelerinde yaşayan çok sayıda Ermeni kökenli kişiler ve gruplar üzerinde politik ve parlamentarist bir avantaj ve aynı zamanda Türkiye üzerinde uluslararası ilişkiler planında yeni etkin ve yönlendirici konumlar sağlamaya dayanıyor.

İkinci tutumla ise, yeryüzünde yükselen sosyalizm alternatifini Sovyetler Birliği'ne yeni suçlamalar yönelterek zayıf düşürmek ve uzun vadede Ermenistan Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti ve giderek Sovyetler Birliği'nde muhtemel toplumsal ve etnik bir sarsıntıya (destabilizasyona) yolaçabilecek koşulları hazırlamak amaçlanıyor.

ULUSAL SORUN AÇISINDAN ERMENİLERİN DURUMU

Kuşkusuz Türkiye'de Ermeniler de dahil olmak üzere tüm milliyetler ve ulusal-etnik azınlıklar, çeşitli şoven ve insanlık dışı baskılara maruz kalmışlardır. Türkiye'de köklü bir rejim değişikliği olmadığı sürece de, bu ayırımcı sosyal ve ekonomik politika da sürüp gidecektir.

Gerçi Lozan Antlaşması ile Türkiye'deki gayri-müslim azınlıklara ana dilde yayın yapma, hatta kendi alfabeleri ve dilleriyle lise seviyesine kadar eğitim görme, örgütlenme v.s. haklar tanınmıştır; hatta sadece ayrıcalıklı aile çocuklarının gidebildikleri paralı, özel sınavlı, emperyalizmin ideolojik üsleri olmak misyonuyla kurulmuş, yabancı dilde eğitim yapan kolejlere, Amerikan etkisindeki üniversitelere girme konusunda bu azınlıkların doğal öncelikleri görülmektedir. Ama tüm bunlar gayri-müslim azınlıkların kapitalist olmayan kesimlerinin ulusal ve dinsel baskıdan masun kalmasını sağlayamamış, özellikle ünlü 6-7 Eylül saldırılarından sonra başlayan dışa göç süreci, bugün Türkiye'deki toplam gayri-müslim sayısının 100 bin'in altına düşmesine yolaçmıştır. Bunların yüzde 90'ı da İstanbul'da yoğunlaşmıştır. Sınıfsal açıdan tekrar altını çizelim: Her ne kadar holdinglerin idare meclislerinde gayri-müslim parababalarına da rastlanmaktaysa da, Ermeni, Rum, Yahudi, Süryani kökenli emekçiler yada küçük üreticiler, hem sınıfsal hem de ulusal baskının kıskacındadırlar.

Ama bugün Türkiye'de ulusal baskının asıl boy hedefi, nicel ve nitel ağırlığı da gözönüne alındığında, Kürt milliyetidir. Eski CHP milletvekili, daha sonra bağımsız bakan Serafettin Elçi, "Ben Kürdüm" dediği için 1,5 yıla yakın hapse mahkum edilmektedir. Evet, Türkiye'de bir Kürt sorunu vardır. Özellikle Türkiye Kürdistanı'nda yaşayan ve sayıları 9-13 milyon arasında değişen Kürt milliyeti, kendi dilinde yayın yapma, eğitim, örgütlenme hakkından yoksundur.

Türkiye'de genel olarak ulusal sorun böylesine karmaşık bir yapı gösterirken,

BULGARİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ XII. KONGRESİ

Bulgaristan Komünist Partisi'nin XII. Kongresi 31 Mart günü Sofya'da toplanmış bulunuyor. Kongre'ye Parti Birinci Sekreteri ve Devlet Başkanı Todor Jivkov tarafından sunulan rapor, Bulgaristan'da son on yılda kaydedilen ekonomik gelişmenin genel bir tablosunun çizilmesi ve yeni dönem için öngörülen ekonomik yönelimlerin belirlenmesi açısından önem taşımaktadır.

Son on yılda ulusal gelirin ve ülkenin sabit sermayesinin iki mislinden fazla artış göstermesi, sosyalist ekonominin gelişiminin en somut ifadesini oluşturmaktadır. Bu gelişimin halkın yaşam standardına yansıması, nüfus başına tüketimin 1970'de 285 Leva iken 1980'de 619 Levaya yükselmesinde görülmektedir.

Rapor, ekonominin yanısıra sosyal ve kültürel alandaki ilerlemeleri de kaydederek, sosyalist ekonominin kendi başına bir amaç değil, halkın maddi ve kültürel ihtiyaçlarının sürekli daha iyi karşılanması ve insanın kişiliğinin uyumlu gelişmesi için bir araç olduğunu vurgulamakta, partinin politikasının "Herşey insan adına, herşey insan yararına" ilkesi eksenine oturduğunu açıklamaktadır.

Batıda derinleşen krizin Bulgar ekonomisini de olumsuz yönde etkilediğini, işlerin yürütülmesinde henüz çözülmemiş sorunlar olduğunu belirten raporda, buna rağmen belirleyici olan noktanın "güçlüklerin, yanlışların, yetersizliklerin üstesinden gelinebilmesi," olduğu belirtilerek, "Elimizde kalan, kazanımlarımızdır; ekonomik gücü açısından 1970 Bulgaristan'ınınkinin iki misli olan 1980 Bulgaristan'ıdır," denilmektedir.

Raporda esasları açıklanan 8. Plan döneminde Bulgaristan için yeni bir ekonomik atılım öngörülmektedir. Bu dönemde, bilimsel ve teknolojik devrimin sağladığı tüm olanaklar uygulamaya konulacak, otomasyon yetkinleştirilecek, tüm üretim ve hizmet alanlarında en ileri teknoloji işe koşulacaktır.

Todor Jivkov, iç politika alanında da, sosyalist demokrasinin daha da geliştirilmesi için, yönetimle halk arasında doğrudan bağları güçlendirmek için gerek yüksek yönetim organları, gerekse yerel Halk Konseylerinin yeni yöntemler oluşturduklarını açıklamıştır: "Çiftçi Partisi, Vatan Cephesi, Sendikalar, gençlik ve kadın örgütleri ve diğer örgütler ülkenin yönetiminde giderek artan bir rol oynamaktadırlar. Halkın, hem temsilciler seçme yoluyla, hem de doğrudan doğruya yönetime katılmasıyla sosyalist demokrasi sürekli geliştirilmektedir."

Dış ilişkiler ve politika konusunda Jivkov, geçen on yıllık sürede barış ve yumuşama politikasının büyük başarılar kazandığını, bunda Sovyetler Birliği ile diğer sosyalist ülkelerin olumlu rol oynadıklarını, kapitalist ülkelerin bazı yüksek kademe yetkililerinin de sorunlara gerçekçi ve açık görüşlülükle yaklaşarak çözümüne katkıda bulunduklarını belirtmiştir. Öte yandan, Amerika'daki savaş yanlısı çevrelerin ve NATO'nun silahsızlanma ve askeri detantı engelleyici davranışlarına, emperyalizmin dünyanın çeşitli bölgelerindeki faaliyetlerinin artmasına, ve Çin yönetiminin dünya barışına zarar veren etkilerine dikkati çekmiştir. Raporda, bununla beraber, Çin halkına verilen büyük değer vurgulanarak, gelecekte onun dünya komünist hareketinde olumlu rol oynayabileceği inancı belirtilmektedir.

Güncel güçlüklere, engellere ve sorunlara karşın Bulgaristan'ın Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerle birlikte barış, detant ve silahsızlanma için çalışmalarını sürdüreceğini belirten raporda, sosyalist topluluğu oluşturan ülkeler arasındaki ilişkiler, işbölümü ve bütünleşme süreçleri, yardımlaşma ve birlik üzerinde durularak bunun gerek topluluğun bütünü, gerekse her bir üyesi için yararları vurgulanmaktadır.

Jivkov, raporunda, Polonya Birleşik İşçi Partisi ve tüm Polonyalı yurtseverlerle dayanışma içinde olduklarını, iç ve dış gerici kuvvetlerin üstesinden gelerek sorunlarını çözeceklerine inandıklarını ve Afganistan'ı da şartsız desteklediklerini açıklamıştır.

Editeur responsable: Roger Gallez - rue à Panniers 91 - 7200 Colfontaine

örgüt haberleri

EVREN CUNTASI, TÜRKİYE'DEKİ ARAPLARA DA SALDIRIYOR...

Genelkurmay İstihbarat Dairesi, 1 Şubat 1981 tarihinde Adana-Hatay Sıkıyönetim Komutanlığı'na gönderdiği bir emirle, Hatay'da Arapların ayaklanma hazırlığı içinde olduğunu, gerekli önlemlerin alınmasını, bu azınlığın Karadeniz illerine yerleştirilmesi için hazırlık yapılmasını bildirmiştir. Bunun üzerine, aradan 10 gün geçmeden "AKKO" Operasyonu yapılmıştır.

özel olarak Ermeni sorununa Türkiyeli ilericiler, demokratlar nasıl bakmalıdır? Tarihsel gerçek nedir? Emperyalist merkezler ve Türkiye'deki işbirlikçileri, Ermeni sorununu kendi çıkarları açısından nasıl sömürmektedirler?

TOPLUMSAL BARIŞ DÖNEMİ

Ermeni halkının kökenleri, tarihi üzerine çeşitli teoriler, görüşler mevcuttur. Uzak tarihte kısmen birleşen uzmanlar, yakın tarih ve özellikle de 19. ve 20. yüzyıllardaki gelişmeler konusunda pek o kadar görüş birliğine varmış gibi görünmemektedirler.

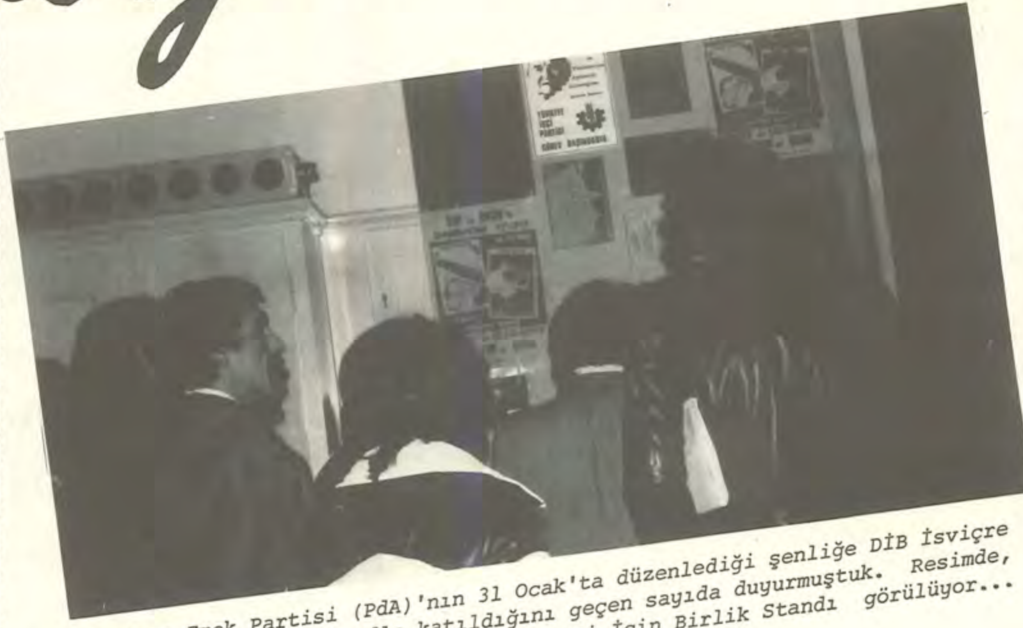
Sorun olan Ermeni katliamı inkar kabul etmez bir gerçektir. Fakat bu gerçek, "Ermeni terörü" adına konuşan çevrelerin iddia ettikleri gibi "Barbar Türkler"in insan kesme hırsından kaynaklanmamaktadır. Ama, olay, kafatasçı Türk tarihçilerinin yazdığı gibi, "Ermeni gâvuru"nun Türk'ün son kalan yurdunu işgal etme isteği üzerine Türk'ün şahlanıp kendisini koruması da değildir.

Bu iki tezden çok daha akla yatkın modern tez, Batılı egemen güçlerin (ki buna Çarlık Rusyası'nı da dahil etmek gerekir), Osmanlı İmparatorluğu'nu paylaşma sürecinde, yerel ve doğal çelişkilerden yararlanarak halkları birbirine kırdırma politikasının Ermeni kırımına yolaçtığı görüşüdür.

Anadolu'da IV. yüzyılda Ermenilerin Ortodoks Kilisesi'nden kopup milli kilise halinde örgütlenmelerinden sonra başlayan Ermeni-Bizans çelişkisi ve çatışmaları, buna paralel olarak görülen Ermeni-Arap çelişkisi acılı sonuçlarıyla XI. yüzyıla kadar sürmüş, bundan sonra Selçuklular ve Osmanlılar dönemlerinde Anadolu'da Ermenilerin de içinde yeraldığı bir toplumsal barış (konsensus) sağlanmıştır.

Osmanlı döneminde Ermenilere ruhani ve cismani iktidar tanınmıştır. İran'daki ve Anadolu'daki iç feodal güçlere karşı Osmanlı tarafından bir denge unsuru olarak kullanılan Ermeniler, bu statüden yararlanarak, ve de Yahudilere rakip olarak, özellikle zanaatta, Ortadoğu kara ticaretinde ve İstanbul sarraflığında önemli ekonomik mevziler elde etmişlerdir.

(Devamı gelecek sayıda)

● *İsviçre Emek Partisi (PdA)'nın 31 Ocak'ta düzenlediği şenliğe DİB İsviçre Örgütü'nün de bir standla katıldığını geçen sayıda duyurmuştuk. Resimde, şenlikte büyük ilgi uyandıran Demokrasi İçin Birlik Standı görülüyor...*

12 MART'IN YILDÖNÜMÜNDE MÜNİH VE BERLİN'DE ANTİ-FAŞİST TOPLANTILAR

12 Mart Darbesi'nin 12. yıldönümü ve 12 Eylül Darbesi'nin de 6. ayını doldurması dolayısıyla Münih Türk Kültür Birliği, 14 Mart Cumartesi günü kendi lokalinde tüm ilericilere, yurtsever-demokratlara açık bir toplantı düzenlemiştir.

Geniş bir katılımla yapılan toplantı, "dünü ve bugünü ile hareketimizin eksikliklerini, zaaflarını beraber ortaya çıkarmamız, bunların üzerinde tartışmamız, ense kökümüze gelip oturan askeri cuntanın niteliğini tanımlamamız ve bu cuntaya karşı mücadele perspektifini çizmemiz" bakımından da önemli bir eylem olmuştur.

●

Berlin'de de 14 Mart gecesi, bir "Anti-faşist Güçlerle Dayanışma Gecesi" düzenlenmiştir.

Demokrasi İçin Birlik Berlin Komitesi, Gerçek Gazetesi'yle Dayanışma Komitesi, Kürdistan İşçi Derneği, Yurt Dışı Kürdistan Öğrenci Birliği (AKSA) ve İşçi Kültür Merkezi'nin desteklediği gecede Türkiye'deki faşist baskı rejiminin yapısı ortaya konmuş, anti-faşist mücadele hedefleri vurgulanmıştır.

FRANKFURT'TA İŞÇİ TEMSİLCİSİ SEÇİMLERİNDE GENİŞ YELPAZELİ SOL BİRLİĞİN BÜYÜK BAŞARISI

Frankfurt Bölgesi'nde bulunan ve 1500'e yakın Türkiyeli işçinin çalıştığı ENKA (Glanztoff)'da işçi temsilciliği aday seçimleri, bilimsel sosyalistlerin "birlik" yönündeki çalışmaları açısından öğretici bir deney olmuştur.

İlk olarak 8 Şubat'ta yapılan seçimlere sol gruplar dağınık olarak katılmış ve oylamalar antidemokratik biçimde yapıldığı için de başarılı sonuç alamamışlardır.

Ancak, bilimsel sosyalist işçilerin öncülüğünde açılan bir kampanya sonucunda bu seçimlerin iptali sağlanmış, 1 Mart'ta seçimler yenilenmiştir.

Seçim öncesi bilimsel sosyalist işçilerin büyük çabaları sonucunda en geniş sol yelpazede bir seçim işbirliği sağlanmış ve sol gruplar seçime tek liste ile katılmışlardır. Listenin hazırlanmasında ve seçimler sırasında, "bilimsel sosyalist platformda" kabul edilen siyasetlerin sekter ve kaytarmacı tavırlarına rastlanmıştır. Bu tavırlar, tek listenin beklenen başarıyı sağlayamamasında en önemli etken olmuştur.

Sonuçta, 900'e yakın Türkiyeli işçiden 492'sinin oyunu alan bilimsel sosyalist bir aday liste başı olma başarısını göstermiştir. Diğer sol birlik adayları ise listenin sonunda kalmışlardır.

Bundan önceki yıllarda yapılan işçi temsilciliği seçimlerine en fazla 100 kişi katılırken, solun bu bölgede örgütlü bir güç haline gelmesi sonucu, bu seçimlerde katılım oranı büyük artış göstermiştir.

DİD KONGRESİ VE DÜNYA KADINLAR GÜNÜ

Düsseldorf ve çevresindeki Türkiyeli işçilerin demokratik kitle örgütü olan Düsseldorf İşçi Derneği'nin 6. Genel Kurulu, 22 Mart pazar günü yapılmıştır. Olumlu bir hava içinde geçen kongrede, yurt dışındaki Türkiyeli işçilerin özgül sorunları üzerinde ayrıntılı olarak durulmuş, göçmen işçilerin konumlarının Türkiye'deki ekonomik ve politik durumdan ayrı ele alınamayacağı doğrusundan hareketle, ülkemizdeki faşist askeri diktatörlüğün teşhir edilmesi ve cuntanın baskısı altındaki yurtsever güçlerle dayanışmanın güçlendirilmesi, ertelenemez görevler olarak belirlenmiştir.

Öte yandan, Dünya Kadınlar Günü dolayısıyla Düsseldorf İşçi Derneği, bu yıl da 14 Mart günü Düsseldorf'ta bir gece düzenlemiştir. Çok sayıda Türkiyeli ve Alman izleyicinin bulunduğu gece, aynızamanda, göçmen işçilerin dostluğunu ve Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışmayı güçlendirme gecesi olmuştur.

Gecede, DİD korosu ve çocuk folklor topluluğundan sonra Melike Demirağ ve Şanar Yurdatapan da 600'ü aşkın izleyiciyi direniş ve mücadele türküleriyle coşturmuşlardır.

İSVİÇRE'DE FAŞİZME KARŞI DİRENİŞ KOMİTESİ KURULDU

İsviçre'de faşist askeri darbeden sonra geçici olarak oluşturulan "Faşizme Karşı Geçici Direniş Komitesi", 8 Mart günü yaptığı tüm demokratik kuruluşlara açık toplantısında kalıcı bir nitelik kazanarak "Faşizme Karşı Direniş Komitesi" adını almıştır.

Demokrasi İçin Birlik, Gerçek Gazetesi ve Kıvılcım Gazetesi temsilcilerinin girişimiyle kurulmuş olan komite, saflarının tüm antifaşist güçlere açık olduğunu ilan etmiştir.

SULZBACH DERNEĞİ DÜNYA KADINLAR GÜNÜ'NÜ KUTLADI

8 Mart Dünya Kadınlar Günü dolayısıyla Sulzbach Türkiyeli İşçiler Kültür ve Dayanışma Derneği tarafından bir toplantı düzenlendi. Türkiyeli ve Alman çağrılıların katıldığı toplantıda, dernek adına konuşan bir kadın üye, konuşmasının son bölümünde, Türkiye barış, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm hareketinin önderi Behice Boran'ı ve Türkiye'nin diğer yiğit kadınlarını saygıyla selamladı.

Derneğin çocuk korosunun müziklendirdiği toplantıya çok sayıda mesaj gönderilmiş bulunuyordu. Toplantıda Almanca yapılan konuşmalarda da, Türkiye'deki faşist cuntaya Alman Hükümeti'nce yapılan yardımın kesilmesi istendi.

BREMER-HAVEN'DE DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTÜ ANLAYIŞINI EGEMEN KILMA MÜCADELESİ

Bremer-Haven ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Sosyal Dayanışma Derneği'nin Kongresi, 29 Mart pazar günü yapılmıştır.

FİDEF'e üye olan bu derneğin bir yıl kadar önce 150'yi aşkın üyesi varken, yönetime egemen bulunan "siyaset"in demokratik kitle örgütü çalışma ilkelerini hiçe sayması yüzünden üye sayısı kısa zamanda yarıya inmiş bulunuyordu.

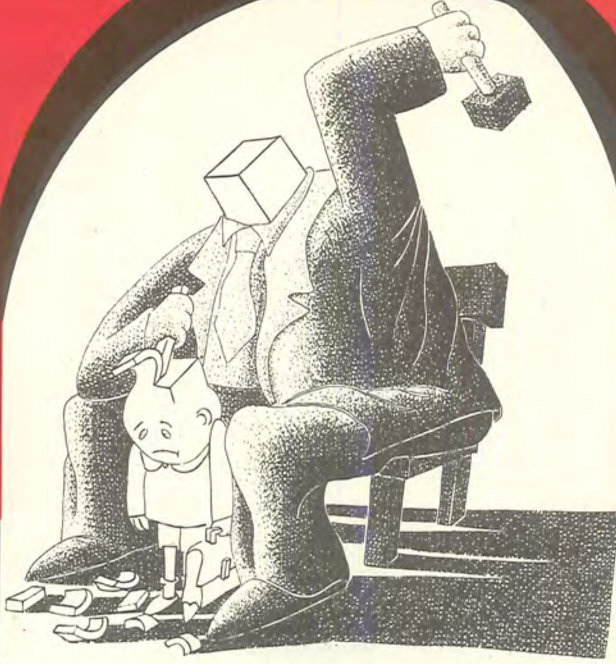
Bu durum, 78 üyenin katıldığı kongrede, çeşitli sol eğilimlere mensup üyelerin güçlü bir muhalefet grubu oluşturmalarına yolaçmıştır. Gerek kongre başkanlığı, gerekse yeni yönetim kurulu seçimlerini alabilmek için, üst örgütün yönetimi Federal Almanya'nın diğer bölgelerinden de toplantıya çok sayıda adam getirerek zorbalık ve sindirme yoluna başvurmuştur. Kongreyi söz konusu siyasetin almasına rağmen, demokratik kitle örgütü anlayışının savunucusu güçlü bir sol birliğin örgüt içinde gün geçtikçe etkinlik kazandığı inkar kabul etmez biçimde kanıtlanmıştır.

BREMER-HAVEN POLİSİ'NİN TÜRKİYELİLERE YENİ BASKISI

Bremer-Haven'de Yabancılar Polisi, Federal Almanya'nın hiçbir yerinde görülmeyen bir uygulamayla Türkiyeli işçilere baskı konusunda adeta faşist cunta'yla yarışa çıkmıştır.

Yasaları ve kararnameleri ayaklar altına alan yabancılar polisi, Oturma hakkı isteyen Türkiyelilerden, Türkiye'deki savcılıklardan herhangi bir sabıkası olmadığına dair kağıt getirtmelerini istemektedir.

TÜRKİYELİ SANATÇILARIN DÜNYA TİYATROLAR GÜNÜ DUYURUSU

1979 yılında Akşehir'deki Nasrettin Hoca Şenliği'ndeki karikatür yarışmasında birinci ödülü kazanan Mehmet Altuğ'un yukarıda görülen karikatürü sanki bugünü haber vermek için çizilmiş gibi...Türkiye'de kültür, bilim ve sanat hayatı işte bu şekilde biçimlendirilmeğe başlandı

27 Mart Dünya Tiyatrolar Günü dolayısıyla, halen yurt dışında bulunan dört tiyatro sanatçısı, Ayşe Emel Mesçi, Mahmut Gökgöz, Ragıp Yavuz ve Semah Gökgöz, dünya tiyatrocularına hitaben bir duyuru yayınlamışlardır. Bu duyuruda şöyle denilmektedir:

"Bugün tiyatro adına dünyada coşku var, sevinç var, umut var. Ya Türkiye'de? Zulüm var, işkence var, zından var, gaspedilen, yasaklanan Brecht'ler, Sartre'lar, Gorki'ler, Nazım Hikmet'ler var. Zındanlara sokulan, işkence edilen sanatçılar, aydınlar var.

"Bizler Türkiyeli sanatçılar olarak, Pir Sultan'ın, Yunus Emre'nin, Köroğlu'nun takipçileriyiz.Özgürlük düşüncesini bir Faşist Paşa'nın çürük dişleri arasında ezdirmeyiz ve ezdirmeyeceğiz.

"Faşist Evren Cuntası'nın kapıkulları önce provalarımıza, askerleri sansürcü olarak sokmak istedi, direndik. Herbirimiz işyerimizden atıldık. Ardından evlerimiz basıldı, kitaplarımız gaspedildi. Hakkımızda arama emri verdiler. Peşlerimize köpeklerini saldılar. Açlığa, sanatsızlığa, tutsaklığa mahkum ettiler akılları sıra. Ama bizler ne dün, ne bugün, ne de yarın onların mahkum edemedikleri ve edemeyeceklerıyiz.

"Bizler, Türkiyeli tiyatrocular olarak sanatımızın vurucu gücünü her zaman baskı, sömürü ve faşizm hedefine yönelttik. Gönlümüzce kavgamızı Türkiye işçi sınıfından ve yoksul Kürt köylülüğünden yana koyduk. Yetmedi. Ama bir gün gelecek yeteceğiz.

"Bugün TÜRKİYE SAHNESİNDE AISKHILLOS'UN 'ZİNCİRE VURULMUŞ PROMETHEUS' adlı oyunu oynanıyor. ZEUS rolünü Devlet ve Genelkurmay Başkanı General Kenan Evren üstlendi. Emirler yağdırıyor PROMETHEUS'ları zincire vurdurmak için.

"Tüm dünya tiyatrocuları, sanatçıları, sanatseverleri, demokratları, ŞİLİ'den TÜRKİYE'ye kadar FAŞİST CUNTA'ları lanetlemek için dayanışma günüdür. ANTİ-FAŞİST CEPHEDE SAVAŞ VAR. Herkesi saflara davet ediyoruz.

"Bu 27 Mart gününde bizler sadece yas tutabiliriz. Tiyatro adına. Ama sizlerin DÜNYA TİYATROLAR GÜNÜNÜZ kutlu olsun! Türkiyemizde de 27 Mart'ların özgürce kutlanacağı günler umuduyla tüm dünya sanatçılarına, sanatseverlerine ve tüm dünya halklarına SELAM OLSUN."

Ünlü Yunanlı sanatçı Maria Farandouri Türkiye Demokrasi Güçleriyle Dayanışma Gecesinde direniş şarkıları söyledi

PARİS'TE TÜRKİYE DEMOKRASİ GÜÇLERİYLE DAYANIŞMA GECESİ

TÜRKİYE'DEKİ REJİMİN İÇYÜZÜ ORTAYA ÇIKTIKÇA, BATI AVRUPA'DAKİ DEMOKRASİ GÜÇLERİNİN TÜRKİYE DEMOKRASİ GÜÇLERİYLE DAYANIŞMA EYLEMLERİ DE YOĞUNLAŞIYOR. FAŞİST CUNTANIN MASKESİ DÜŞÜYOR. 13 MART'TA PARİS'TE DÜZENLENEN "TÜRKİYE DEMOKRASİ GÜÇLERİYLE DAYANIŞMA GECESİ", EVRENSEL BOYUTLARI İTİBARİYLE DE, BU DAYANIŞMA KAMPANYASININ ÖNEMLİ AŞAMALARINDAN BİRİ OLDU.

Mikis Teodorakis, Dayanışma Gecesinde mesajını okuyor

Fransa Ulusal Öğrenci Birliği'yle Fransa'daki Türkiyeli Öğrenciler Birliği'nin Mütüalite salonlarında düzenlemiş olduğu geceye bin'den fazla Fransız ve Türkiyeli ilerici ve demokrat katıldılar.

Aynızamanda başarılı bir sanat gösterisi niteliği taşıyan geceyi ilerici Fransız sanatçıları Francesco Solleville, Rosalie Dubois ve Catherine Riberiot müzikleriyle renklendirdiler. Ünlü Yunanlı sanatçı Maria Farantouri geceye Teodorakis'in melodileriyle renk katarken, Melike Demirağ da anti-faşist Türkiyeli sanatçılar adına Türkiye'yi dile getiriyordu.

Gecenin politik açıdan en yüksek anı, Yunanlı büyük sanatçı Mikis Teodorakis'in sahneden bizzat iletttiği dayanışma mesajıydı.

Teodorakis, mesajında, özetle şöyle diyordu:

"Türk - Yunan halkları arasında köklü - geleneksel bir birlik vardır. Bizler, aynı toprağın insanlarıyız. Çok küçük farklılıklar dışında kültürümüz, yaşayışımız birbirine benzer. ABD emperyalizmine bağımlılığımız açısından da birbirimize benzeriz. Yunanistan ve Türkiye jeopolitik açıdan, emperyalizm için stratejik önem sahibidir. Bu ülkelerde güvenilir sağlam rejimler ister. Yunan halkı, faşist rejimi unutmadı. Dün bizim hapishanelerimizden yükselen işkence sesleri, bugün sizlerin hapishanelerinizden yükseliyor.

"Bizim devrimimiz sizin devriminiz, sizin devriminiz bizim devrimimiz olacaktır. Hiçbir güç Türk ve Yunan halkları arasındaki dostluğu engelleyemeyecektir.

"Sizlere, Yunan devrimcilerinin, demokratlarının, ilericilerinin, komünistlerinin en iyi dayanışma dileklerini iletirim."

Bilindiği gibi, faşizm döneminde Teodorakis ülkeyi terkederek tüm dünyada müziğiyle, konuşmalarıyla direniş mücadelesi yürütmüş, cunta yıkıldıktan sonra da, Yunan Komünist Partisi saflarında sınıf mücadelesinde aktif yer almıştır.

KÜLTÜR USTALARI KİMİN YANINDASINIZ?

TÜRKİYE BARIŞSEVERLERİ DÜNYA BARIŞ GÜÇLERİNE SESLENİYOR (III)

Oysa:
İşçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri,
tüm demokrasi güçleri
Bağımsızlık demokrasi mücadelesi verirken, tümüyle ulusun
-Yalnız hain sınıf bunun dışındadır elbette ki-
Ulusal çıkarlarını savunmakta, böylece
Barış mücadelesinin de temel gücü olmaktadır. O halde
Mücadelede gerçek ulusal çıkarların taşıyıcısı olan
Ulusun, hain sınıf dışındaki tüm ezici çoğunluğunun
Bu mücadele kültürüdür ki,
Asıl ulusal kültür deyimine hak kazanır. Üstelik,
Gerek emperyalist kozmopolitizmin afyonlayıcı salgınlarına
Gerekse faşizmin ikiyüzlü aldatmalarına karşı da
Savunmasız kitlelerin silahıdır:
Ekmek kadar, su kadar ihtiyacıdır.
Dikkat edelim:
Hem emperyalist kozmopolit "sürü" kültürü
Hem de burjuva milliyetçiliği, ırkçılık, şovenizm
Yani aynı sınıfın iki utanmaz yüzü, en başta da sosyalizmin,
Dünya sosyalist sisteminin ortak düşmanıdırlar. Neden? Çünkü
Sosyalizm sayesinde "insanlık, uluslararası kültüre giden yolda ilerlerken
sağlam adımlarla"
Ve sosyalist dünya, uluslararası sosyalist kültürü yükseltirken,
Kitlelerin yaşama sevinciyle, özgür yaratışıyla,
Aynı zamanda,
ulusal kültürlerin önündeki engelleri de kaldırmakta,
"Evrensel insanlık senfonisinde"
ulusal ezgilere
en geniş ufukları açmakta
Ve aynı zamanda, enternasyonalist dayanışmayla
Bizim mücadelemizin gücüne de, güç katmaktadır.
İşte bu nedenle
Emperyalist sistemde tekelci sermayenin o tarihsel ikiyüzlülüğünün
Birbirine zıt gibi görünen iki ideolojisinin de
Çıktığı kapı aynıdır: İşçi sınıfı enternasyonalizmine
Ve onun kucakladığı ulusal kurtuluş mücadelelerine, ulusal
Bağımsızlık ve demokrasi mücadelelerine
karşı olmak!
Ve şunu asla unutmazlar ki, gerçek ulusal kültürlerin,
Ulus çıkarlarını gerçekten temsil eden, onun mücadelesini veren
Kültürlerin yükselmesi demek -kitlelerin ona sahip çıkmaları demek-
Emperyalizmin ve faşizmin, savaşların gerçek nedeni olan,
Ulusların gerçek düşmanı olan, vatanların gerçek haini olan
Ortak sınıfsal yüzünün, açığa çıkması demektir
kitleler önünde tabii.
Ve ulusların gerçek taşıyıcısı emekçi halk yığınlarının,
Gerçek dostları olan birbirleriyle
ve sosyalist uluslarla
Elele vererek, ortak düşmana
yani emperyalist sisteme
Ve onun güdümündeki kapitalizmi, faşizme, şovenizme karşı
Mücadeleyi, yani tümüyle barış mücadelesini
yükseltmeleri demektir.

Biz
Barış savaşçısı kültür sanat emekçileri,
Ulusal kültür meselesine
Özünde sınıf mücadelesi olan bu kavga açısından, bakmamız gereği:
Emperyalizmin ve faşizmin bu ikiyüzlülüğünü
Kitleler önünde, en etkin biçimde sererek, gerek
Emperyalist "sürü" kültürünün sınır tanımaz furyasına
Gerekse özellikle, faşizmin ırkçı-şoven (sözde "millî") kültür safsatasına
Karşı mücadelede,
ulusal kültürlere
Yalnız onları pasif biçimde korumaktan ibaret değil
Fakat karşı silah olarak kullanmak üzere de
En geniş kitleler katında sahip çıkmayı örgütleme kararındayız.
(Bu,
Sadece ulusal renk veya köken kıstaslarına takılıp kalmaksızın, meseleye
Ulusal mirasın, ilerici demokratik unsurlarını -bugün kavgaya hizmet edecek
tüm unsurlarını- mutlaka bulup çıkarıp almak,
Geliştirmek, mücadele içinde yenilerini katmak,
Fakat aynı zamanda "dünya işçi sınıfı hareketinin ve demokrasi hareketinin
uluslararası kültürünü de"
Mücadelede mutlaka değerlendirmek, geliştirmek, kazanmak
Ve kendi mücadelemizden, uluslararası kültür hazinesine de katmak demektir.)

Böylece,
Emperyalizmin ulus düşmanı yüzü ortaya serilecek,
Faşizmin sahte "millî"lik maskesi düşürülüp kanlı suratından,
Emperyalizm uşağı halk düşmanı yüzü
açığa çıkarılacaktır.
Silah, esas sahibi olan
Ve ulusun gerçek çıkarlarını taşıyan, temsil eden
Gerçek yurtsever işçi sınıfının
ve emekçi halk yığınlarının
tüm barış güçlerinin omuzunda
Diğer uluslar ve ulusal kültürlerle kolkola
Antiemperyalist, antifaşist, antişoven
gerçek hedefini bulacaktır.
Esasen
Ulusal kültürlerin gerçekten korunması, gerçekten gelişmesi
Ve tarihin hiçbir döneminde olmadığı kadar zenginleşmesi de
Ancak bu yolla mümkün olacaktır.
Biz, kültür sanat alanımızda da
Antifaşist cephe yaklaşımlarını geliştirerek
Emperyalizme ve faşizme karşı
Ve onların baskı yasalarına, kendi yasalarını bile tanımayan
Yasaklarına karşı, tehditlerine, saptırıcı ödüllerine, dolaylı dolaysız
Sansürlerine karşı,
Kapatmalarına, dağıtmalarına, kurşunlarına karşı
İnsanlık düşmanı silahlarına ve
zindan duvarlarına, idam sehpalarına karşı,
Antiemperyalist, antifaşist mücadelede, barış mücadelesinde
insanlık mücadelesinde
Barış güçleriyle saf tutuyoruz
Ve -faşist demagojiye karşı özellikle altını çizerek-
Gerçek ulusal şairimiz yüce Nazım'ın sesiyle haykırıyoruz:

"O duvar
O duvarınız
vız gelir bize vız!
......
Biz
Adımlarını tarihin akışına uyduran
temelleri çöken emperyalizme vuran,
yarını kuran
larız!"